

[Handelsministeren.]

kan faa endnu mere. Det er et af de Forhold, man maa tage i Betragtning, naar man skal vurdere det foreliggende Forslag og skønne over, hvad der kan siges at være ret og rimeligt. Naar der er nogen, som skal have Penge, er der altid andre, der skal af med dem, og det er der ogsaa i dette Tilfælde. Vi kan ikke give Sukkerroedykerne noget, uden at vi maa paalægge andre at betale det. Enten maa det være Statskassen og dermed de almindelige Skatteydere, eller ogsaa maa det være Forbrugerne af Sukker, altsaa gennem en Forhøjelse af Sukkerprisen.

Jeg anbefaler Lovforslaget paa ny. Jeg tror, jeg kan gøre det med god Fortrøstning til, at naar dette Forslag er vedtaget, vil der hurtigt falde Ro over Tingene, og saa vil vi nok faa det Sukker produceret, som vi har Brug for i kommende Aar.

H. C. Andersen: Den højtærede Minister udtalte, at han meget vel kunde forstaa, jeg maatte holde den Tale, jeg holdt, fordi jeg er Repræsentant for de Egne, hvor man dyrker Sukkerroer. Jeg vil gerne i den Anledning bemærke, at jeg saamænd ikke i Øjeblikket skæver efter politiske Fordele af nogen Art; men jeg vil gerne have lavet en saadan Sukkerordning, at der falder Ro over Tingene, saa man kan fortsætte i det Arbejde, man nu engang har knyttet til sin Bedrift som Driftens væsentligste Del gennem lange, lange Tider. Jeg ser paa dette Spørgsmaal med en egen Alvor maaske, fordi jeg lever i disse Egne og forstaa, hvor vanskelige Forholdene vilde blive, ikke alene for dem, der ejer Jorderne, men ogsaa for dem, der arbejder i Sukkerroemarkerne, hvis vi ikke naar en saadan Løsning af Spørgsmaalet, at man kan arbejde i Fremtiden, som man har arbejdet i Fortiden.

Jeg vil ogsaa gerne takke Ministeren for hans Tilsagn om, at det Udvalg, der nu bliver nedsat, faar de Oplysninger, som jeg udtalte Ønsket om. Jeg er enig med Ministeren i, at naar man først faar levet sig ind i det, om jeg saa maa sige, vil Dyrkerne forstaa, at en Ordning, der strækker sig over et længere Tidsrum end 1 Aar, er det mest tilfredsstillende. Det lader sig nu engang ikke gøre hvert Aar i Slutningen af Marts eller i Begyndelsen af April at skulle have denne Sag til Behandling paa Rigsdagen, saaledes som Tilfældet har været i 4 Aar efter hinanden.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg) stillede et bestemt Spørgsmaal til mig — jeg ventede for øvrigt,

at det ærede Medlem vilde stille det — nemlig: hvorledes Pengene skulde skaffes til Veje. Jeg synes, at dette Spørgsmaal er ganske overflødigt. Det ærede Medlem maa af mine Udtalelser have forstaaet, at det, jeg ønsker, er en Sukkerordning, der byder de bedst mulige Forhold for dem, der nu engang er beskæftiget med dette Arbejde — det være sig dem, der ejer Marken, eller dem, der arbejder paa Marken. Jeg vil søge at fremskaffe den bedst mulige Ordning. Det ærede Medlem spørger mig saa, om jeg vil være med til at skaffe Pengene gennem en Forhøjelse af Sukkerprisen. Det forekommer mig virkelig overflødigt at stille dette Spørgsmaal, thi det ærede Medlems Parti og mit Parti, ja, alle 4 store Partier, har stemt for den nugældende Sukkerlov, hvorved der er givet Ministeren en Bemyndigelse dertil, og vi vil formentlig ikke kritisere Ministeren, hvis han benytter sig af den Bemyndigelse, som alle 4 Partier har givet ham. Dernæst spørger det ærede Medlem mig, om mit Parti ser paa Sagen ligesom jeg. Jeg vil hertil svare, at det ærede Medlem kan jo vejre Stemningen i sit eget Parti og saa regne med, at den er knap saa skrap i mit Parti.

Der er blevet sagt, at jeg vilde sinke Lovforslaget ved at forlange Udvalg. Naa, man skal jo ikke tage det saa højtideligt, en Udvalgsbehandling kan foregaa saa hurtigt, at den Forsinkelse, der bliver Tale om, intet som helst betyder. Ogsaa jeg ønsker, at Lovforslaget skal behandles hurtigt, saa at et Resultat snart kan foreligge.

Oluf Jensen: Den højtærede Minister maa have misforstaaet mine Udtalelser angaaende Forfordelingen. Jeg mente ikke dermed, saaledes som Ministeren har opfattet det, at Sukkerfabrikkerne som saadanne blev forfordelt ved denne Lov. Jeg tænkte paa Forholdet mellem Nykøbing-Fabrikken og de øvrige Fabrikker med Hensyn til Fordelingen af Sukker og Fordelingen af Sukkerfonden. Det var det, jeg sigtede til, og jeg har ogsaa forstaaet af den højtærede Ministers Udtalelser i det andet høje Ting, at heller ikke han ønskede, at nogen skulde forfordeles.

Handelsministeren (Hauge): Det er klart, at det vilde være ganske uretfærdigt, om man traf en saadan Ordning for de kommende Aar, at Nykøbing-Fabrikken med Rette kunde beklage sig og hævde, at den var blevet forfordelt. Jeg kan ikke tænke mig, at der nogetsteds er tiltænkt den en Forfordeling, men jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet.